

שאח"כ נפרט בחי' המלכות מצ"ע. וכידוע גם בענין מרכבה, דעיקר ענין המרכבה הוא בנ' רגלים, הגי' אבות, ורק אח"כ ניתוסף גם רגל הרכיבי. שקאי על דוד בחי' המלכות. ועד"ז הוא גם בענין היסודות, שבס"י מונה רק ג' יסודות, אך מים רוח, אך שבמד"ק 127 ובוה"ט וברמב"ם הלכות יסודי התורה 14, מונה ח' יסודות, אך רוח מים עפר, כי העיקר הם הגי' יסודות אש רוח מים, שהם כוללים גם את יסוד העפר, ורק שאח"כ נתגזה גם יסוד העפר. וכידוע 150 הדוגמא לזה, דכאשר נותנים מים בקירה בסמיכות לאש וישנו הרוח באמצע, נעשה מזה עפרוריות, שמתגלה יסוד העפר. ועד"ז יובן למעלה דהג' קיון הגי' תולדים את הכל, ומהם נתגזה אח"כ גם ספי' המלכות. ולכן, מן התורה ישנם רק ג' ברכות (הגי' ח), אלא שאח"כ ניתוסף מדרבנן גם ברכה דת' (ספי' המלכות).

והנה הכוונה בענין ברכת המזון, הוא שברכות הנ"ל יומשכו למטה בחלקו בעולם. שהרי אפילו המצוות נתלכשו בדברים גשמיים ציצית בצמר גשמי, תפילין בקלף גשמי כו', ובראי שענין ברכת המזון על אכילה כו'. וזהו ג"כ הטעם מה שהברכות דברכת המזון הארץ ועל המזון כו'. וזהו ג"כ הטעם מה שהברכות דברכת המזון הותמין בברוך, דענין החותם הוא שלא יגע בה זר, כי מכיון שההמשכה דברה"מ הוא למטה כנ"ל, הנה בזה צריך להיות הוזהרות שלא יגע בה זר כו'. ועד"ז הוא גם לפי המבואר דענין חותמין בברוך, הוא, ההמשכה שבבחי' או"ח, הרי גם זה שייך להמטה דוקא. ומכ"ל הנ"ל מובן, שהכוונה דברכת המזון הוא שהברכה יומשך למטה דוקא.

ובזה יובן מה שאמרו שמדקדים על עצמם עד כוית כו', היינו דגם כאשר מדקדים על עצמם, שעובד עבודתו באופן דלפנים משורת הדין, למעלה ממדוה"ג, מ"מ, מכיון שהכוונה הוא, שהמשכת הברכה יומשך למטה דוקא, לכן צריך להיות בזה ג"כ שיעור שזהו החילוק בין ענין המצוות להבירור דחלקו בעולם אכילה כו'. דבענין המצוות הנה אף שהמצוות נתלכשו בדברים גשמיים כנ"ל, בכ"ז הם למעלה ממדוה"ג, משא"כ האכילה כו' צריך להיות דוקא כמדוה"ג, שצריך להיות דוקא שיעור.

והנה ע"י הדיוק שמדקדים עליהם כו', הנה עי"ז נעשה נשיאות

(12) במדבר פ"ד, יב. יב. ח"ב כג, ב. רנד, ב. ח"ג רכה, א. ז"ח
בראשית ס"ה (יג, ד). (14) ספ"ג ורפ"ד. (15) פירס שי"א פ"ג. אות"ת יתרו
(כך ז) ע' בתרפה ואילך. ובכ"מ. (16) תו"א בראשית ו, ג.

הנחת הת' בלתי מוגה

קפמ
פנים לישראל, ישא ה' פניו אליך, עד שוישם לך שלום, ואמר"ו צ"ל
דלום כאן הכל כאן, שנמשכים כל הברכות, עד להברכה דביאת משת
צדקנו, ובני יוצאים ביד רמה 18, ובאים לארץ טובה ורחבה, ובקרו
ממש.

----- *

(17) ראה תו"כ ופרש"י עה"פ בחוקותי כו, ו. (18) בשלח ד, ח.

הנחת הת' בלתי מוגה